

Blitze und Donner!

Tijdens de zomervakantieperiode probeer ik er meestal even op uit te trekken, even weg uit de vertrouwde omgeving, de blik gericht op nieuwe horizons, vergezichten of anderszins prachtige natuurlandschappen. Juist het nieuwe en verrassende zorgt voor onverwachte associaties, het sleurdoorbrekende voelen en denken dat je nu net zo goed kunt gebruiken. Jawel, je raakt geïnspireerd! Vooral als er een heldere beek met stroomversnelling 10 meter van je tent af speels murmelt en je meent te bespeuren dat het geluid van dat riviertje toch plots wat minder vriendelijk lijkt te zijn, of is het die harde regen op het tentdoek? Nee, het is dat gerommel van die toch wel heel snel naderende onweersbui.....KABOEM.....wel alle Blitze und Donner...dat was vlakbij. Ook de kinderen (toch stevige slapers als ze slapen) liggen plotseling op een andere in hun optiek heel veilige plek, nl. mijn slaapzak, ook sterk onder de indruk geraakt van de goddelijke natuur in dit wunderschone Frankrijk.

En de 'cultuur' dan? De door de mens beschaafde wereld? De in gebouwen, beelden en mozaïeken, doeken en boeken gestolde expressie? Ook nieuwe horizons, vergezichten of anderszins prachtige mensen-natuurlandschappen.

En dat is wat mij steeds bezig houdt als oratorium-dirigent: de immer aanwezige relatie tussen natuur en de menselijke natuur, anders gezegd: de natuur buiten ons en die binnen in ons. Dit verband steeds zoeken en aantonen, bewustmaken hoe een componist heeft getracht die relatie in klank te gieten. Klinkende metaforen.

Zo dwalen mijn gedachten af naar het Oratorium Moses van Max Bruch: Je hoort het volk de laatste steile hellingen beklimmen, uitgeput en verzwakt als ze zijn maar toch met gestaag vaste tred, nl. in de wetenschap dat het beloofde land dit keer wel achter deze helling ligt! Oftewel Andante con moto. In de verte doemt het land al op, je houdt je even in om te kijken: Tranquillo. De zwaarte van al die ontbering in je gemoed, wetend dat je je doel hebt bereikt raak je euforisch en met alles wat je in je hebt versnel je je pas: un poco stringendo. Een niet te stuiten massa neemt bezit van het nieuwe land: meno vivo e fortissimo: Kanaan!!!.....

KABOEM....wel alle....ik dacht dat ik er even op uit was gegaan.....???!!!